

Francesc Obrador, batlle de Calvià

Obrador no s'accontenta a ser l'alcalde del municipi més ric de l'estat, ara vol ser candidat a la presidència del govern balear.

BIOPOLÍTICA

Francesc Obrador Moratins és el secretari general d'una federació territorial d'UGT que més anys porta en el càrrec. També és, des del 1983, batlle de Calvià, un dels municipis més rics d'Europa i el de renda per càpita més alta de l'estat espanyol. I sembla que li agradaria ser candidat a la presidència del govern autònom de Balears.

Va nàixer Francesc Obrador a una barriada obrera de Palma, S'hort des Cà, el 8 de febrer de 1942. Un extraradi que vivia quasi en exclusiva d'una fàbrica que hi havia allà, i en la qual treballaven el pare i la mare de Francesc com a picapedrer i com a teixidora, respectivament.

La infància de Francesc ve marcada pels estudis que realitzà als Teatins fins als 14 anys, edat en què comença a treballar a una fàbrica de sabates fins complir els 27, compaginant sempre treball i estudis de comerç i comptabilitat. Quan acaba aquests estudis, comença estudis eclesiàstics, carrera que acabà però que no exercí, encara que moltes vegades és conegut com el batlle-capellà.

Quant acaba la dècada dels 60, noves inquietuds apareixen en la vida de Francesc. L'any 1966 comença el seu camí com a sindicalista a través de les Joventuts Obreres Catòliques i, posteriorment, dins de les naixents CCOO. Tota aquesta activitat el fa canviar de lloc de residència i acaba treballant en hostaleria a la zona

de Calvià. A través del sindicalisme arribarà a la política. El 1969 comença a militar en Bandera Roja, estretament lligat a CCOO, sindicat dins del qual arribarà a ocupar càrrecs de màxima responsabilitat, fins al 1975. Aquest any es presenta com a candidat a les Candidatures Unitàries i Democràtiques, l'alternativa als sindicats verticals, i en surt

elegit president de la Unió de Tècnics d'Hostaleria.

A partir d'aquí es produeix la ruptura amb el sindicalisme lligat al PCE i entra en el PSOE i, poc després, a la UGT, organització de la qual és elegit secretari general el 1977. El 1979 és elegit membre del Consell Insular de Mallorca, diputat autonòmic i, ja el 1983, es presenta a batlle de Calvià,

càrrec que encara conserva, juntament amb el de secretari general d'UGT.

Francesc Obrador mai no ha sentit el problema d'haver de triar entre partit o sindicat. No juga massa amb el partit, només en l'aspecte institucional, mantenint-se enfora de les disputes internes. Es troba còmode a Calvià, com a batlle, ja que se sent més a prop del sindicalisme, no debades bona part de la població calvianera és immigrada i proletària. ¿I el futur? Francesc Obrador respon: «He cobert el meu expedient, m'he plantejat el que vull ser o el que crec que podria ser i ara estic en una etapa de disponibilitat».

Un llibre: *Anàlisi de la construcció d'Europa*, d'Edgar Morin.

Un polític: Bruno Kreisky.

Dona política: cap.

Personatge històric: Marx

i Pascal.

Actor: Adolfo Marsillach.

Plat de cuina: botifarró.

Ciutat: Praga.

Música: «Let it be», dels

Beatles.

Citació: «La puresa només

es troba al cel i a l'infern».

El cotxe: Ford Fiesta.

Una pedra: la usada per a construir els marges dels camins típics de Mallorca.

Color: el de la terra.

Ofici: tècnic administratiu.

Animal: el ca.

Monument: unes estàtues que hi ha a Copenhaguen, on et pots asseure i descansar.

Instrument musical: el violí.

Un somni: poder estar tranquil. *Tino Martínez*